مانده بودند تا روایت کنند. مثل کارگردان و نمایشنامه‌نویسی مثل پیتر وایس که با اجرای نمایش «استنطاق» ـ براساس اسناد دادگاه فرانکفورت ـ به جنایات جنگی نازی‌ها و کشتار سیستماتیک یهودیان می‌پرداخت. وایس در این نمایشنامه که در ۱۱ سرود نوشته شده، می‌کوشد تا از اظهارات حاضران در دادگاه، عصاره‌ای از فضا و کشمکش‌های روانی و ذهنی را روی صحنه نشان دهد. یا نمایشنامه «قائم‌مقام» رولف هوخهوت که وقایع تاریخی درباره مسئله تعقیب و کشتار یهودیان و نقش و عکس‌العمل پاپ یا قائم‌مقام در برابر آن است.

این نمایش‌ها برای حفظ حافظه تاریخی، جلوگیری از فراموشی این وقایع و تکرار دوباره آن اجرا می‌شد و نقش مهمی در تحلیل و درک رویدادهای تاریخی و انسان معاصر داشت.

اما به‌جز تئاتر مستند، تاثیر جنگ بر دنیای تئاتر، شکلی از پرفورمنس را رقم زد که در آن اعتراض، مشخصه اصلی بود؛ اعتراض به هرآنچه بر بدن‌ها در جنگ روا داشته شده بود، اعتراض به هر شکلی از تئاتر مبتنی بر درام که شاید نتوانسته بود چندان سویه رهایی‌بخشی داشته باشد که چنین جنگی را با آن همه فجایع تاب بیاورد و اعتراض به کالایی‌شدن هنر. هنری که محور آن بر بدن در لحظه‌ی اکنون بود و ایده‌ای برای اجرا، بدون آنکه در مکان تئاتری محصور و محدود باشد و بدون فاصله مألوف بازیگر و تماشاگر در تئاتر، بلکه با اجراگر و تماشاگری که هرلحظه می‌توانست اجراگر باشد و بازی را او ادامه دهد. این شکل از اجراهای پرفورماتیو و معترض پس از جنگ جهانی دوم، بعدها فرم‌های تازه‌ای به خود گرفت و همچنان هم در تداوم است.

از سویی، شکلی از تئاتر پست دراماتیک هم به عرصه آمد که از زیر بار درام به‌معنای طرح قصه‌ای با نظام‌های علی و معلولی سر باز زد و صدای تازه‌ای شد در فرم برای بیان آنچه در درام، امکان گفتن‌اش نبود.

تئاتر جنگ در ایران

اما در ایران، با نگاهی به بسیاری از شیوه‌های اجرایی در نمایش ایرانی که مبتنی بر داستان‌های پهلوانی، آئینی و حماسی ملهم از شاهنامه فردوسی یا حماسه‌های کهن ایرانی است، جنگ را در بیشتر آنها دستمایه اصلی داستان می‌یابیم؛ جنگ بین دو سرزمین، ایران و توران و جنگ بین نور و تاریکی، جنگ نادانسته بین پدر و پسر به سرکردگی قدرت‌ها در داستان رستم و سهراب و... نقالی و پرده‌خوانی، شیوه‌های اجرایی نمایش در ایران کهن بوده‌اند که در آن اغلب داستان‌های حماسی حول جنگ بوده‌اند.

نمایش تعزیه هم که ریشه در تراژدی مذهبی و تاریخی دارد، یکی از اجراهای پیرامون جنگ است. تعزیه و برخی نمایش‌های آئینی در ایران که اغلب براساس حماسه‌های تاریخی و مذهبی، بازی‌ها و آئین‌های کهن هستند، هنوز هم در گذرها و کوچه‌ها و در ایام عزاداری عاشورا در سطح شهر، به اجرا درمی‌آیند.

حتی در نخستین نمایشنامه‌های ایرانی که به سبک تئاتر غربی نوشته شده‌اند، موضوع جنگ در اولویت است. مثل نمایشنامه «جنگ مغرب و مشرق» اثر گرگور یقیکیان که روایتی از حمله اسکندر به ایران و مقاومت فرزند داریوش سوم هخامنشی دربرابر متجاوز است که در دهه اول سال ۱۳۰۰ نوشته شده که نشانه تاثیر جنگ بر تئاتر است.

اما در ۴۰ سال اخیر، تئاتر جنگ در ایران در اولین سال‌های دهه ۶۰ به‌بعد و در جنگ عراق با ایران، شکل بسیار ایدئولوژیک‌تری به خود گرفت و جشنواره‌های بسیاری را با نام‌های مختلف به خود اختصاص داد. اگرچه آثاری که در این دوره در مکان‌های غیرمتعارفی مثل پشت جبهه‌ها، بیمارستان‌های جنگی یا در اسارت توسط رزمندگان اجرا شده، به‌لحاظ حضور مردم درگیر جنگ در تئاتر و در مکانی غیرتئاتری اعتبار دارد و می‌شود برخی از آنها را به‌لحاظ ویژگی‌های پرفورماتیو بررسی کرد؛ اما به‌لحاظ هنری، حرف چندانی برای گفتن ندارد. در کنار این اجراها، تئاترهایی توسط گروه‌های حرفه‌ای و در سالن‌های رسمی به نمایش درمی‌آمد که از ساختار، فرم و محتوای مناسبی برخوردار بود و توسط هنرمندان باتجربه بر صحنه می‌رفت.

اما کامل‌ترین نوع تئاتر جنگ، پس از پایان این رویداد شکل می‌گیرد. فاصله از شرایط بحرانی، همواره نگاه عمیق‌تری نسبت به این پدیده رقم زده است. در نمایش‌هایی که در این سال‌ها در سالن‌های تئاتر اجرا شده، اجراهای خلاقانه‌ای دیده شده؛ ازجمله اجرای «مظلوم پنجم» از رضا صابری و «ننه خضیره» به کارگردانی گروه حرفه‌ای هنرمندان اداره تئاتر مانند سهراب سلیمی و «نامیرا» کاری از نعمت‌الله لاریان و «آب، باد، خاک» به کارگردانی سلمان فارسی ملازهی از سیستان و بلوچستان.

شاید بهترین دوران تئاتر جنگ در ایران، بعد از پایان جنگ و در اواخر دهه ۷۰ و اوایل ۸۰ باشد؛ زمانی که هنرمندان با نگاه دقیق‌تر و تحلیلی‌تر به وقایع جنگ نگاه می‌کنند. بنا بر آماری که در مقاله «ارزیابی کمی و کیفی تولید تئاتر دفاع مقدس در ایران» نوشته مهدی حامد سقائیان آمده، تئاتر دفاع مقدس از آغاز دهه ۸۰ تا سال‌های پایانی با یک سیر صعودی روبه‌رو بوده است. او در این مقاله، «یکی از مهم‌ترین نمایشنامه‌های دهه ۸۰ را «از خاک تا افلاک»، کاری از محمود فرهنگ می‌داند که اوایل خردادماه ۸۵ به صحنه رفت و یکی از پرمخاطب‌ترین نمایش‌های دفاع مقدس بود». علیرضا نادری، یکی از نمایشنامه‌نویسان جوان دهه ۷۰ است که با نمایشنامه «پچپچه‌های پشت خط نبرد» در جشنواره دانشجویی سال ۷۴ به صحنه حرفه‌ای تئاتر آمد و اگرچه اجرایش در جشنواره به تعطیلی کشانده شد اما در سال ۸۰، بار دیگر همین متن در جشنواره فجر اجرا شد و بعد به اجرای عمومی رسید. نمایشنامه‌های دیگر نادری ازجمله، «چهار حکایت از چندین حکایت رحمان» در سال‌های بعد اجرا شد. محمد یعقوبی با «زمستان ۶۶» به‌شکل تازه‌ای به جنگ نگاه

عکس: رضا جاویدی

عکس: ضیاء صفویان

کرد. سپس نادر برهانی‌مرند، حمیدرضا آذرنگ، سپیده نظری‌پور، مهرداد یارانی‌مخصوص، نغمه ثمینی، محمد رضایی‌راد، رحیم نوروزی و بسیاری از هنرمندان جوان آن‌سال‌ها نمایشنامه‌هایی درباب جنگ نوشتند و بر صحنه بردند که چون با نگاه تازه‌ای به مقوله جنگ پرداخته بودند، اغلب با اقبال تماشاگران مواجه شد. نمایش «متولد ۱۳۶۱» نیز یکی دیگر از نمایشنامه‌هایی بود که به کارگردانی پیام دهکردی در سال ۸۹ بر صحنه رفت که با اقبال تماشاگران مواجه شد، ولی اجرای آن مجدد تمدید نشد. همچنین کوروش زارعی، حسین مسافرآستانه، سیدحسین فدایی‌حسین، جمشید خانیان، فرهاد مهندس‌پور، حسین پارسایی، محمدجواد کاسه‌ساز، کریم جوانشیر، علی مقدم و بسیاری دیگر از هنرمندان، در آن سال‌ها نمایشنامه‌هایی درباره جنگ را بر صحنه بردند.

جنگ ۱۲ روزه و تئاتر این روزها

در ماهی که گذشت و جنگ ۱۲ روزه‌ای که به‌یک‌باره آغاز شد، همه تئاترها در شهرهای بزرگ تعطیل شدند و اجرای کنسرت‌ها هم معلق شد. اتفاق عجیبی هم نبود به‌هرحال جنگی در جریان بود و مردم بیشتر از تئاتر و موسیقی به جنگ و حفظ جان‌شان فکر می‌کردند. اما در زمان جنگ، معمولاً مردم نیاز بیشتری به دیدن تئاتر یا پرفورمنسی در خیابان دارند تا به زندگی عادی برگردند. در روزهای جنگ تنها یکی، دو اجرای موسیقی در خیابان برگزار شد که همان حال‌وهوای جنگ را اندکی تغییر داد. چنان‌که اجرای موسیقی سنتی علی قمصری در روزهای جنگ، به‌همراه گروه دونفره‌اش در کنار برج آزادی، توانست مردم خسته از صدای انفجارها را که در تهران باقی مانده بودند، جمع کند و اجرایی را رقم بزند که پیش‌ترها هم در شهرهای مختلف با اجراهای موسیقی و با حضور مردم، تجربه‌اش کرده بود یا اجرای عاشیق احد ملکی در میدان هفت‌تیر که به همراه گروه موسیقی مقامی‌اش در روزهای پیش از آتش‌بس، مردم را به همدلی و امید نوید می‌داد که به‌نظر می‌رسد در شرایط جنگی، حضور گروه موسیقی در خیابان‌های اصلی شهر، خود شکلی از پرفورمنس را هم می‌تواند داشته باشد. در این میان اما جای پرفورمنس‌ها و تئاتر در خیابان و میان مردم خالی بود. اگرچه پس از آتش‌بس، چند گروه پیشنهاد اجرای رایگان در تئاتر را دادند و مردم را به دیدن نمایش در سالن‌های تئاتر دعوت کردند، اما در روزهای آغازین آتش‌بس تا حالا که حدود ۲۰ روز از آن می‌گذرد، به‌جز در روزهای دهه عاشورا که اجراهایی در بعضی تالارها بر صحنه رفت یا تعزیه‌هایی که در فضاهای باز فرهنگی اجرا شد، بسیاری از سالن‌ها همچنان خالی‌اند و بی‌رمق یا بعضی‌ها تازه اجراهای اول‌شان را می‌گذرانند و تئاتر، هنوز به وضعیت عادی خود برنگشته است.

قطعاً روزهای جنگ تاثیر خود را بر اقتصاد کشور و اقتصاد هنر ـ آن‌هم اقتصاد کم‌جان تئاتر ـ می‌گذارد ولی به‌هرحال تئاتر، هنر مردم است و در این شرایط پس از جنگ، نباید از آن غافل شد.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور - حوزه ثبت ملک شهری
آگهی فقدان سند مالکیت م الف ۵۴۱

متقاضی نوروز هدایتی فرکوش آدرس تهران خانی‌آباد نو شهرک شریعتی خ مدرسه خ رزاق چراغی کوچه دل ارام پلاک ۱۱ با تسلیم دو برگ استشهاد مصدق به شماره ۱۴۳۲۲۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۲ دفترخانه ۱۵۳۴ تهران به شرح وارده ۲۴۰۱۶۵۸۹۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۲ اعلام نموده که ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۱۱۴ مترمربع تحت پلاک ثبتی ۵۴۴۰ فرعی از ۱۱۴ اصلی ذیل صفحه ۵۸۴ و ۵۸۶ دفتر ۱۱۰۵ به نام بانو گلی آذرنوش و زهرا بزرگی به چاپی ۹۹۷۵۰۵ و ۹۹۷۵۰۶ ثبت و سند صادر شده است سپس مع الواسطه طبق سند انتقال مالکیت ۹۳۸۰ تاریخ ۱۳۷۹/۱۱/۲۶ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۱۰ شهر تهران ششدانگ به نام نوروز هدایتی فرکوش فرزند صحبت شماره شناسنامه ۶ تاریخ تولد ۱۳۴۴/۰۶/۰۶ دارای شماره ملی ۱۶۵۲۸۹۴۴۵۴ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ به عنوان مالک شش دانگ عرصه و اعیان انتقال یافته است. به علت جابه جایی منزل اسناد مالکیت مذکور مفقود گردیده و تقاضای صدور المثنی سند مالکیت نموده است. لذا طبق ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب دریک نوبت آگهی می‌شود تا هرکس نسبت به ملک مورد آگهی معامله‌ای کرده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تا ده روز پس از انتشار آگهی به این اداره مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید واگر ظرف مهلت مقرر اعتراضی نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و به متقاضی تسلیم خواهد کرد. گیرندگان رونوشت: ۱- جهت اطلاع به ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره). ۲- اداره کل تحقیق و استرداد بنیاد مستضعفان.
سیدمهدی لامعی - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری - از طرف سهراب عزیزنژاد

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی شناسه آگهی: ۱۹۶۵۷۸۳

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر کلاسه ۱۴۰۳۱۱۱۴۴۰۷۱۱۴۰۰۰۲۴۸ و رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۵۰۷۱۱۴۰۰۳۲۷۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی محمد علی‌پور به شماره شناسنامه ۴۶۹ کد ملی ۶۳۵۹۸۸۱۷۰۵ صادره فرزند علی‌اصغر در شش دانگ یک قطعه زمین زراعی ه مساحت ۴۲۶۸۹ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۶- اصلی واقع در بخش ۳ قوچان شهرستان شیروان از محل مالکیت مشاعی سیداحمد نگاری محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۴/۲۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۵/۸
محمد زارعی - رئیس ثبت اسناد و املاک

فراخوان مناقصه عمومی
همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) یک مرحله ای
نوبت اول

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در نظر دارد فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) یک مرحله‌ای با موضوع "خرید، حمل، نصب و راه اندازی تجهیزات زیرساخت امنیتی شبکه (۱۴ دستگاه فایروال)" به شماره ۲۰۰۴۰۰۰۰۰۵۰۰۰۰۰۶ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

نشانی مناقصه گزار: تهران، خیابان شریعتی، بالاتر از چهارراه شهید قدوسی (قصر)، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، ورودی شماره ۷، ساختمان معاونت توسعه سرمایه انسانی و مدیریت منابع، طبقه ۲، اداره کل پشتیبانی، رفاه و امور قراردادها.

تاریخ انتشار فراخوان مناقصه: ساعت ۰۸:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۴

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه: از ساعت ۰۸:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۴ لغایت ساعت ۱۶:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۱

تاریخ تشکیل جلسه پرسش و پاسخ مناقصه: رأس ساعت ۱۰:۰۰ لغایت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۸

مهلت زمانی ارسال پیشنهاد: ساعت ۱۶:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۴

تاریخ گشایش پاکات (ارزیابی کیفی): رأس ساعت ۰۸:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۵

تاریخ گشایش پاکات الف، ب و ج: رأس ساعت ۱۵:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۹

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ضمانت نامه بانکی معتبر به مبلغ ۷٬۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال.

شرایط شرکت در مناقصه:

مناقصه گران می‌بایست دارای رتبه ۱ گواهینامه احراز صلاحیت شرکت‌های انفورماتیکی در حوزه‌های "شبکه داده‌های رایانه‌ای و مخابراتی"، "امنیت فضای تولید و تبادل اطلاعات"، "مشاوره و نظارت بر اجرای طرح‌های انفورماتیک فناوری اطلاعات و ارتباطات" و "خدمات پشتیبانی" باشند.. جهت دریافت اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۸۸۱۱۷۲۰۰ و ۸۸۱۱۲۷۸۵ تماس حاصل نمایید.

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶-۰۲۱

م الف: ۱۳۱۴ شناسه آگهی: ۱۹۶۴۳۴۵
اداره کل پشتیبانی، رفاه و امور قراردادها

نسل‌زد چگونه فلسطین را می‌بیند؟

سعید دهقانی
پژوهشگر ادبیات عرب

در حالی که جنگ در غزّه همچنان ادامه دارد و هرروز صحنه‌هایی از ویرانی و کشتار آشکار می‌شود، نوع واکنش نسل زد ایران (یعنی متولدان اواخر دهه ۹۰ میلادی تا اوایل دهه دوم قرن بیست‌ویکم) به این رخدادها، نشان‌دهنده نوعی دگرگونی آرام اما عمیق در نحوه تعامل مردم با مسائل منطقه‌ای، به‌ویژه مسئله فلسطین است.

فلسطین همواره یکی از مسائل محوری در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران بوده و در گفتمان رسمی، به‌عنوان نماد ایستادگی و مقاومت معرفی می‌شده است. با این حال، آنچه امروز جلب‌توجه می‌کند این است که نسل جوان دیگر به‌طور خودکار روایت رسمی حکومت را نمی‌پذیرد، بلکه تلاش می‌کند برداشت مستقل خود را از این مسئله شکل دهد؛ آن هم از طریق منابع مختلف به‌ویژه اینترنت و شبکه‌های اجتماعی و به‌طور خاص، محتوایی که مستقیماً از داخل فلسطین منتشر می‌شود.

بسیاری از جوانان این نسل برای دستیابی به روایت‌هایی بدون سانسور، به پلتفرم‌های دیجیتال مراجعه می‌کنند؛ روایت‌هایی مانند ویدئوهایی از جنایات جنگی، شهادت‌های زنده از فلسطینیان گرفتار در محاصره، یا حتی مشارکت فعالان اسرائیلی مخالف جنگ. این منابع، گرچه به زبان‌هایی جهانی ارائه می‌شوند، اما به بازسازی وجدان جمعی این نسل کمک می‌کنند و به آنان ابزارهایی برای فهم واقعیت‌ها خارج از چارچوب شعارهای ایدئولوژیک ارائه می‌دهند.

ویژگی برجسته این همبستگی نوظهور، آن است که صرفاً بر پایه دشمنی سیاسی با اسرائیل به‌عنوان «دشمن» شکل نگرفته، بلکه بر پایه نوعی حس انسانی و اخلاقی استوار است؛ همدلی‌ای که با رنج و مظلومیت، فارغ از ملاحظات قومی یا مذهبی، همدل می‌شود. به همین دلیل می‌بینیم که بسیاری از جوانان این نسل هرگونه سرکوب را ـ صرف‌نظر از منبع آن ـ نقد می‌کنند و با مظلومان ـ صرف‌نظر از هویت دینی یا سیاسی‌شان ـ اعلام همبستگی می‌نمایند.

نسل زد ایران، فلسطین را تنها به‌عنوان سرزمینی اشغالی نمی‌بیند، بلکه آن را نمادی جهانی از عدالت ازدست‌رفته می‌داند؛ همان‌طور که مبارزه زنان در ایران یا جنبش‌های اعتراضی دیگر ملت‌ها را نیز تجلی یک اشتیاق مشترک برای آزادی تلقی می‌کند. این پیوند میان مسائل داخلی و جهانی، میان دغدغه‌های ملی و ارزش‌های انسانی، به موضع این نسل، رنگ و بویی خاص می‌دهد.

نکته قابل‌توجه دیگر آن است که این نسل، با وجود زیستن در جامعه‌ای با محدودیت‌های فراوان در آزادی‌بیان، توانسته محتوایی منتقدانه، ساده و در عین حال تأثیرگذار تولید کند؛ چه در قالب یک توئیت، چه در قالب یک طراحی بصری یا ویدئویی کوتاه؛ محتوایی که نه در شعارها، بلکه در پرسش‌هایش، بلوغ سیاسی خود را نشان می‌دهد.

در پایان می‌توان گفت که نگاه نسل زد ایران به مسئله فلسطین، از تحولی در نوع آگاهی سیاسی جوانان حکایت دارد؛ تحولی که لزوماً در تعارض با موضع رسمی حکومت نیست، اما به آن نیز بسنده نمی‌کند. این نسل در جست‌وجوی معنایی تازه از آزادی است و فلسطین را آینه‌ای برای رؤیای جهانی عادلانه‌تر می‌بیند، حتی اگر این رؤیا از پشت یک صفحه موبایل باشد.